

Trojanowska, Anna

Humanizacja w medycynie weterynaryjnej

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 53/3-4, 427-428

2008

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

chocka oraz dr Beata Wysakowska. Zebranie zamknęła doc. Lichočka, która z wielkim uznaniem wyraziła się o wygłoszonych referatach, podziękowała uczestnikom za przybycie oraz zaprosiła na kolejne seminarium.

Marcin Dolecki

Instytut Historii Nauki PAN

Warszawa

HUMANIZACJA W MEDYCYNIE WETERYNARYJNEJ

„*Historia i humanizacja współczesnej medycyny weterynaryjnej*” to hasło wiodące sesji zorganizowanej przez Sekcję Historyczną Medycyny Weterynaryjnej Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, Wydział Nauk Humanistycznych SGGW, Krajową Izbę Lekarsko Weterynaryjną oraz Oddział Warszawski Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, która odbyła się 26 września 2007 r. w Warszawie w Wydziale 3. Medycyny Weterynaryjnej SGGW.

Sesja zgromadziła przedstawicieli różnych specjalności, prócz dominującej grupy lekarzy weterynarii, przybyli także humaniści. Jednym z zaproszonych gości był prof. Andrzej Wyczański, historyk dziejów gospodarczych dawnej Polski, który we słowie wstępnym zwrócił uwagę na potrzebę współpracy historyków zajmujących się dziejami rolnictwa ze specjalistami nauk rolniczych i weterynaryjnych. Podobne przesłanie zawarła w swej wypowiedzi prof. Teresa Zaniewska z Katedry Edukacji i Kultury Wydziału Nauk Humanistycznych SGGW. Nauki rolnicze, zdaniem prof. Zaniewskiej, nie mogą być izolowane, zawieszane w próżni; przeciwnie wymagają symetrii i zrównoważenia, i właśnie humanizacja staje się dla nich elementem przywracającym harmonię.

Przejawem owej humanizacji mogą być badania nad historią dyscypliny naukowej i tworzących ją ludzi, a jednym ze sposobów opisanie przeszłości – ujęcie biografistyczne. Na sesji zaprezentowano zgodnie z tą tendencją sylwetki polskich uczonych działających na rzecz rozwoju nauk weterynaryjnych i rolniczych. Prof. dr hab. Wojciech Cybulski omówił biogram prof. dr hab. Tadeusza Żulińskiego (1910–1967), sławnego anatomopatologa ze Szkoły Lwowskiej, współinicjatora Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, natomiast doc. dr hab. Krzysztof J. Wojciechowski przedstawił postać wywodzącego się z Polski Davida Lubina (Dawida Łubina) (1849–1919), prekursora FAO, który w 1905 r. założył w Rzymie Międzynarodowy Instytut Rolnictwa.

Najnowszą historię nauk weterynaryjnych ukazano w innej perspektywie – szkicując przekrój dziedziny naukowej i jej osiągnięcia. Prof. dr hab. Arkadiusz Orzechowski przedstawił „wysublimowane” zagadnienia dotyczące rozwoju metod biologii molekularnej stosowanych w diagnostyce w ostatnim dwudzie-

stoleciu, a dr Jan Wiśniewski omówił postępy w badaniach nad chorobami zwierząt łownych i wolno żyjących.

Inny aspekt humanizacji został również ukazany w wystąpieniach prof. Terezy Zaniewskiej oraz dr Jana Krupy, którzy zaprezentowali twórcze dokonania lekarzy weterynarii – poetów i pisarzy, ludzi wyczulonych na piękno natury i słowa. Inną odsłoną humanizacji był temat omówiony przez dr Martę Cywińską-Dziekońską, dotyczący zwierząt w kulturze – zwierzęcej symboliki i metaforyki.

Istotnym zagadnieniem dla historyków nauk weterynaryjnych był także przedstawiony przez dr Włodzimierza Gibasiewicza projekt historyczno-dokumentacyjny „Słownika Polskich Lekarzy Weterynaryjnych Pracujących Zagranicą”.

Pozostałe wystąpienia dotyczyły spraw zawodowych, ustawodawstwa i szkoleń. Przedstawiono historię i dokonania Krajowej Izby Lekarsko Weterynaryjnej (dr Tadeusz Jakubowski, dr Jacek Krzemiński); zaprezentowano czasopisma specjalistyczne, ich historię i historię w nich opisaną – „Biuletyn Informacyjny Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej” (dr Włodzimierz Gibasiewicz i mgr Agnieszka Bylewska), Biuletyn Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej (dr Jacek Króliński). Omówiono również działalność Łomżyńskiego Oddziału „Wspólnoty Polskiej” na rzecz podniesienia poziomu wykształcenia polskich nauczycieli akademickich, pracujących w krajach Europy Wschodniej (prof. Mirosław Kleczkowski, dr Marian Czerski, dr Emilian Kudyma, dr Aneta Świączkowska). Wśród tych wystąpień niewielkim dysonansem był głos piszącej te słowa na temat Zespołu Historii Farmacji działającym przy Instytucie Historii Nauki PAN.

Historia i humanizacja stały się wezwaniem do spojrzenia z innej perspektywy na nauki weterynaryjne. Różnorodność tematyczna zaprezentowanych na sesji wystąpień świadczy o różnych sposobach widzenia kwestii humanizacji, a także o różnych zainteresowaniach uczestników sesji, angażujących się nie tylko w pracę zawodową, ale też poszukujących historii reprezentowanej przez siebie dyscypliny i jej humanistycznego kontekstu.

Anna Trojanowska
Instytut Historii Nauki PAN
Warszawa

SPRAWOZDANIE ZESPOŁU SEKCJI HISTORII FARMACJI PTFARM ZA 2007 ROK.

Zespół Sekcji Historii Farmacji Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego zrzesza ok. 250 historyków farmacji w 14. Sekcjach terenowych, które prowadzą samodzielną działalność na terenie swego regionu.